

W. Kuczkowski

Mrocza, st. 2, gm. loco, woj.
bydgoskie, AZP 35-34/34

Informator Archeologiczny : badania 26, 56

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ścią, pełniące prawdopodobnie funkcje mieszkalne. Oprócz tego wystąpiły materiały kultury pucharów lejkowatych oraz mezolityczne wyroby krzemienne, które można łączyć z kulturą janisławicką.

Materiały i dokumentację złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.
Badania będą kontynuowane.

Mrocza, st. 2
gm. loco, woj. bydgoskie
AZP 35-34/34

Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy

Badania prowadził W. Kuczkowski. Cmentarzysko wielokulturowe.
Odkryto 17 grobów, większość to groby jamowe fazy B₂ okresu rzymskiego.

*Literatura: *Badania archeologiczne...*

Mściszewo, st. 24, gm. Murowana Goślina, woj. poznańskie patrz paleolit i mezolit
Mutowo, st. 2, gm. Szamotuły, woj. poznańskie patrz wczesna epoka żelaza
Mysławczyce, st. 1, gm. Proszowice, woj. krakowskie patrz wczesna epoka brązu

Nowy Łowicz, st. 2 (obecnie Borowo)
gm. Kalisz Pomorski, woj. koszalińskie
AZP 31-16/1

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Krystyna Hahula. Częściowo finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej.

Badania skoncentrowano w strefie północno-wschodniej cmentarzyska. W całości przebadano kurhany 52, 53 i 61, rozpoczęto eksplorację kurhanów 56 i 64 oraz odkryto kolejne groby płaskie zlokalizowane w przestrzeniach międzykurhanowych. Wszystkie zbadane obiekty w tym sezonie mieszczą się w horyzoncie faz B₂/C₁-C_{1a}, końcowym dla tego cmentarzyska.

Szczególnie interesujące są wyniki badań niewielkiego kurhanu 52. Został on usypany dla centralnie usytuowanego grobu kobiety, wyposażonej m.in. w srebrne bransolety żmijowate, zapinki A V 96, kolbę z paciorków szklanych i bursztynowych, srebrną klamerkę esowatą i paciorki dwustożkowate. Po obu stronach tego pochówku odkryto 2 równolegle usytuowane groby szkieletowe i trzeci na południe od niego. Wszystkie są wcześniejsze niż kurhan, który z czasem rozsypując się objął częściowo swym zasięgiem pochówki złożone w pobliżu grobu centralnego. Po raz pierwszy na tym cmentarzysku natrafiono na ślad rabunku w starożytności. Wkop rabunkowy zniszczył stratygrafię zachodniego skraju kurhanu. W północnej części tego grobu, w miejscu gdzie zazwyczaj składano dary, ocalały 2 naczynia gliniane i przėslica. Przėslica zachowała się w 2 częściach pierwotnie połączonych drewnianym trzpieniem, ornamentowanym jodełkowatymi nacięciami. Na jednym końcu umieszczono paciorek szklany, na drugim bursztynowy. Grób może być pośrednio datowany na fazę B₂/C₁.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.
Badania będą kontynuowane.